

מו א מיי פֿיד מהל
 חובל ומזק הל' י
 סגפ עיז ט:
 מו ב מיי ש סגפ שס
 טוש"ע ח"מ סימן
 מנד עקי"ג:
 מו ג מיי שס הלכה כ
 טוש"ע שס עמ"ח:
 מו ד מיי שס הל' כא
 טוש"ע ס עקיף ט:
 מו ה מיי שס הלכה ו עיין
 בהשגות ובמ"מ טוש"ע
 שס עקיף א ב:
 מו ו מיי שס הלכה י
 טוש"ע שס עמ"ח:

יִוְמָא טַבָּא לַרְבָּנָן.
סְעוּדָה לְתַלְמִידִים (קְדוּשִׁין
(לֵא). וְלֹא עֲשֵׂה בָּהּ
חֲבוּרָה. לֹאֲךְ עֲלֵי חֵיב
יִמְמָה עַד שִׁיעֲשֵׂה בָּס
חֲצוּרָה (לְעִיל פֶּה). אִין
לְעַבְדִּים בּוֹשֵׁת. הַמְצִיט
אֶת הַעֵז, לֹא מֵיִצְמוֹ תוֹרָה
לְמַת דְּמִי בְּשָׁמוֹ (סְנַהֲדִין
(19).

אמרו רב יוסף מריש הור
אסינא אמר מאן דאזל הלכה
כר' יהודה בערינא דהו
ויזמא טבא לרבנן, דאמינא
מקדירנא וקא בערינא
העצמות. וכוין לשמעה' לא
דד' חנינא דאמר גרול
העצמות וצוה ממ
השנינו מעשה ועושה
אלינא אדרבה מאן דאמר
לא אין הלכה כר' יהודה
בערינא וקא טבא לרבנן
ויכוין דאוקמינן דלמיתין
אזל טמא דלתי כר'
יהודה, שפע מינה דלית
הליכטא כר' יהודה.
דאמרו ר' יוחנן חלמא
בכל מקום טמא טמא
דמיתין. והחולב בבת
קטנה שלאחריה חבלה
למי. פיר' כלומר ה'
בורים שגלה למי. מ'
אוקמינן כיון דלמיתין חמא
שבע נעורים לאביה, פיר'
ורכסין בכורות ביה אביה,
וכנסין בחבורתו בנעוריה
בית אביה, כל שבע
נעורים לאביה. וקדא האב
אזל חבתי בנעוריה ונכסיה
בכספ' בשטר ובכביא,
ויהי בעצמאיה ובמעשה
דאביה. חבלה מי לאביה
הוא אלא אפתחה מכספה,
פיר' שאם קטע ידה או
סימה עינה חסד לאביה
מכספ' יקדח הרהורן לו
ואחריו פחת. דאי בעי
למצימא למורה שחין
למסור מל פיר' ירש
לאב למסור את בתו שבע
לכל אשתו שירצה שגמור
אח' בתי בתו לאיש אחד
ויכול שפעה' לה טובה
ומסדה לטוב וכו' חבל בשבח
הנעורים. חבל חבל כי
דאי בעי חבלה בלא מצי

דאין

א] מתני' בזמן שהוא שלו.
 עי' פני יהושע ולפמ"ש
 לעיל דף פו ע"א לק"מ
 יעוש"ה ודו"ק:

חריפא ואיחסי בתלתא יומי וי"ל דה"ג פטור מכולם היינו מן היסרון לאמדהו זה' ואיחסי בג' ואם תאמר ותפשוט ממתני' דיכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואני וך' מדפטור משבת וי"ל דהבא מיירי בון את העבד ומיהו קשה מאי קמ"ל רבי יוחנן שנותן רפואתו לרבו דהיינו היסרון לאיחסי בג' מתני' היא דפטור מכולם ע"כ נראה שיש לחלק בין אחרים חובלין בו בין להרע עצמו חובל בו שכבר זכה בכלום: **בין ראקני היה רחמנא שבת נעורים לאב.** פ' בקוטרס דכמיז בעעוריה בית אביה כל שבת נעורים לאביה ובשנים אוחזין (ב"מ דף קי. וס) גבי מציאת בנו ובתו הקטנים נמי פ"י דבתו מציאתה לאביה משום דשבת נעורים לאביה וקשה לפירושו דבריש פרק קמא דקדושין (דף ג: וס) ובאלו נעורים (כפחות דף מ: וס) אמר דההוא בהפרת נדרים הוא דכמיז ולא יליפני מהתם שאר דברים וגרר דבכל דוכתי ננקיט שבת נעורים לסימנא בעלמא נקטיה ולא משום דמפיק מצנעוריה ובשמעמין נמי פירש בקוטרס כסוף דבריו דכסף דקדושין שלו דאי בעי מסר לה למנוול ומוכה שחין ומציאתה נמי לאז משום אידיך דלמפרסא גמרר דפרק נעורה שנתפסמה (סס דף מ: וס) דחיישין שמא תפוך שאלה שאלה תו לא מציאה ימסרנה למנוול ומוכה שחין ומציעא ליה בתפלה לרבי אלעזר דלע"ג דלין שייך דה אידיה דלא קפיד במידי דאית להו זערא בגופייהו דלאמר לקמן מ"מ רחמי הוא להיות של אז משום דלפסמה מכספה:

ח"י